

Ali k darom pristopljajte
Strici, strine ¹⁾ darovajte
Našo mlado nevestico!
Jeni s kota, drugi s pota.
Saj ne boste nikdar več.
Ledek stan je danas preč.
Razvezujte črne mošnje,
Dajte ven srebrne groše!

2. Vstani se.²⁾

Hvaljen bodi Jezus Kristus,
Dobro jutro Bog vam daj!
Vstani gor' mlada nevesta!
S'noči si legla deklica,
Danas boš vstala še lepša nevestica;
S'noči si krancelj dela deklica,
Danes boš krancelj dela še lepša nevestica.

3. Odhod.³⁾

Mamica, mamica,
Hčerko vam peljamo.
Nikdar več, nikdar več
Nazaj je ne damo.

V Podzemlju zápisal Janko Barle.

Iz Naklega.

1. Trdosrčnica.

Kmetič je prinesel dacije,
En'ga krajcerja zmkal' je.
„Al' b' mi ga hot'li upati,
Al' b' mi ga hot'li šenkati?“
„Jaz ga ne upam ne,
Šenkam pa tudi ne!“
Zaprla ga' je v turen temen;
Notri j' en leten dan,
Da je že (vse) pozabila nanj. —
Zdaj pa gospa bolna leži,
Bolna leži, milo ječi:
„Kaj ti pravim, kelnar'ca:
Pojdi v kevder velbani
Po te sladke rozolije!“
„Kaj vam pravim, zlahtna gospá:
Spovejte se, obhajajte se —:
Na prag' stojita ovna dva,
Oba z rogmi vkup trkata,
Men' pa v kevder branita!“
Gor' poskočila zlahtna gospa,
Tekla je v kevder velbani
Po te sladke rozolije. —

¹⁾ Potem pojó: vujci, vujne; teci, tete; zlahta vsa itd.

²⁾ To pesmico pojó, kadar nevesto budé.

³⁾ Kadar nevesto peljejo v novi dom.

Zgrab'la sta jo ovna dva
In nesla jo na dno pekla: —
Na, to imaš, zlahtna gospa,
Ker s' tak' ječila kmetiča! —
Krajcerček, krajcerček, majhen denar,
Mogla je dati dušo zanj! —

Sveti Aleš.

Sveti Aleš se oženil je
Po volji svojih starišev,
Pa mu je bilo tákoj žal.

Po ofceti pa 'zginil je.
Kam je šel, nič ne vedó,
Kam zginil je, nič ne zvedó.

Mati in oče skrbno vprašata,
Da zved'la bi, kam on je šel;
Nevesta pa ravno tako.

Šel je na morje miloš'čne prosit;
Tam je sam stradal, ubogim je talal.
Zato mu je Bog milost dajal.

Zdaj pa Aleš za smrt zbolí.
Zdaj sedel Aleš je v barkico,
In veter zanese ga preke domov.

Zdaj pa doma pod štengam' leži,
Mati mu streže skrbno; Bog ve —
Si misli — kako se Alešu godí.

Polj pridejo sami gospod
In z Bogom ga previdijo,
Predno Aleš umrl je.

Zdaj svet Aleš umrl je;
Po vsem rimskem mestici
Svetlo je in samo zvoní.

Šli so gledat, kaj bi bilo,
Polj so spoznali, da je vse
Svetlo pri Alešu, in njemu zvoní.

Polj so šli gledat in pismo dobé,
Da oče je Janez, mati je Ana,
Nevesti moji je Zana ime.

Mati priteče skoro mrtvá,
Oče pa tud' tako; nevesta reče:
„Jaz grem tud' k njemu — nikdar
ne grem preč!“

Nabral v Naklem F. B.